

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Apotheca Spiritualem Pharmacorum Contra Litem Contagiosam Aliosque Morbos

Wichmans, Augustin

Antverpiae, 1626

Kalendis Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9653

Kalendis Decembris.

Nouiomi in Belgia, Sancti Eligij Episcopi, cuius vitam admirandam, multiplex signorum numerus commendat.

1.
Decemb.
Vide cap.
44. Apoc.
Spir. fol.
221.

ITa Martyrolog. Romanum, numerans inter ciuitates Belgicas, Nouiomum, vel vt communius dicitur, Nouiodunum, vulgò Noyon, quæ pestilentis hæresiarchæ Caluini fuit patria, propriè ad Franciam pertinens, & Sueffionibus finitima. Quod idcirco adnotasse hic iuuerit, non vt Martyrologium Romanum corrigam. absit. Verùm ne tam infelix & execrabilis soboles, Calvinus scilicet, Belgio, veluti matri obrudatur aut supponatur. Sciendum tamen Nouiomum, quin & totam Picardiã, olim sub antiqua Belgica fuisse comprehensam.

Inter signa autem quæ eum mirificè commendant, non vltimum illud est, quod eo nondum nato, eius matri iam partui vicinæ diuinitus fuisse exhibitum scribit Audoënus, & ex eo Surius 1. Decemb. Cùm B. Eligius Nouiomensis Episcopus, matri adhuc aluo esset inclusus, vidit genitrix eius visionè miram; Aquilam scilicet pulchram supra stratum suum volitantem, ac se terriò inclamantem, sibi que nescio quid pollicentem; cumque ex reciproca voce euigilasset, perterrita nimis, cœpit mirari quænam esset hæc visio. Interea venit tempus pariendi, & præ magnitudine doloris sæpè periclitari. Vocatus fuit religiosus presbyter boni testimonij, vt pro ea oraret: qui cùm venisset ad eam, quasi propheticum mox vsurpans verbum, ait ad eam: *Noli mater timere, quoniam benedictum partum dignabitur Dominus tibi largiri, erit enim vir sanctus, ac de gente sua electus, vocabiturque magnus in Ecclesia Dei Sacerdos.* Scilicet hic verum est illud Ieremiæ: *Priusquam te formarem in utero noui te, & antequam egredereris de vulua sanctificaui te, & propheta in gentibus dedi te.* Et illud quod de Euangelistis canit Ecclesia:

Tua sunt hæc Christe opera, qui sanctos tuos ita glorificas, vt etiam dignitatis gloriam, in eis futuram, præire miracula facias.

Aptissimum verò diuinæ circa S. Eligiū prouidentia, instrumentū, fuit Aquila, quæ Symbolicè sanctos designat, quia aquilarum dotes & mores imitantur, quos his versibus complectitur poëta:

M

Alta

Alta volat, manet in petris, rostrum terit, est rex;

Venatur, ieiunat, habet gemmam, rota solis

Sola probat pullos, lambit, fonte innouat alas,

Fulua, videns vngues, pisces prædat aque clangit.

Ita sancti mente cælos conscendunt, habitant in petra, id est, Christo. rostrum incuruum, id est, prauitatem animi, iram, rapacitatem, ad petram, id est, Christi crucem adterunt. Sunt reges sui & mundi; venantur animas, ieiunijs corpus macerant. habent gemmam gratiæ & charitatis. Solis intuitu, id est, Christi, filios suos spirituales probant an sint verè fideles & genuini, eosque sicut Aquila ad volandum, id est, ad sui imitationem prouocant. Ad hæc aquilæ, id est, fideles sancti, non potant, non inebriant, sed lambunt & sobriè bibunt. Si vitijs senescant, fonte lacrymarum & pænitentia se innouant. Fului sunt, id est magnanimi, vt aquilæ & leones, qui propriè fului sunt. respiciunt vngues, id est, vilitatem naturæ suæ vt se humilient. Insuper aquila inter ambulandum contrahit vngues, ne aciem eorum adterat: quo monet nos ait Plutarchus, ne ingenij nostri acumen in rebus vilibus hebetemus, sed arduis & præstantibus impendamus. Denique aquila prædam prospicit & pisces, id est, animas in hoc mundi magno mari natantes, diabolo eripiens clangit & iubilat. Quæ omnia pulcherrimè S. Eligio possunt adaptari, vt ex vita eius perspicuè Lectori patebit, qui sicut aquila in hoc Belgico tractu nobis apparuit. Frequenter enim, vt ait Audoenus eius æqualis, Rhotomagensis Episcopus, ab ingrato & perfido populo lacessitus, & pænè vsque ad conrumeliam prouocatus, nullatenus à cœpta doctrina areebatur, sed magis ipse lenis, patiens, humilis & mitis pro eis Dominum deprecabatur. Hinc Ægyptij, vt significarent conuictorum contemptorem, pingebant aquilam immotam, quæ nec penmis, nec rostro minaretur quidquam mali, & iuxta eam cornicem quæ eam lacesseret, & conuictijs molestaret. Hoc est quod Isaias c. 40. de sanctis dicit: *Mutabunt fortitudinem, assument pennas sicut Aquila, quæ neque tempestate, neque fulmine tanguntur: immò* ——— *Etiam si fractus illabatur Orbis*

Impavidus ferient ruina.

Vbi nota Lector, magnos sanctos à puero designari & destinari ad magna, idque sæpè per mira præfagia. Ita, vt de S. Willibrordo, Bernardo, Dominico, alijsque notioribus taceam, Sanctissimus Pater Norbertus matri suæ Hadwigi grauidæ voce de cælo lapsa

Sur. & a-
lij. in vit.

lapsa fuit præsignatus, dum audit: *Æquo animo esto Hadvrigis, Archiepiscopum paries, qui magnus erit coram Deo & hominibus.* de quo sic ego alibi.

Ismael & Samson spondentur ab æthere Matri:

Et pia Norbertum discit ab axe Parens.

Germinat ille Duces; hic liberat Israel: Orbem

Prole replet Prasul, liberat hæresibus.

Sic mater Aeneæ Syluij (qui postea Pontifex, Pius II. fuit appellatus) cum proxima esset partui, in somnis visa est sibi puerum parere mirram in capite gestantem, ut scribit Auentin. in vita Pij II.

Solet insuper S. Eligius, pro incolumitate equorum à fidelibus passim inuocari, estque in Gallicanis partibus antiqua consuetudo, ut in eius festo, equi ad fores Ecclesiæ ducantur, quos Sacerdos, S. Eligij malleo ad hoc benedicto, & cum quo pingitur quia aurifaber fuit, non faber ferrarius (licet hi eum propter affinitatem mallei & opificij ut patronum colant) in fronte tangere consuevit. Quod tamen superstitiosum videri non debet. Ita enim canes rabidi, clauem quam S. Huberti vocant, promiscuè inuruntur; & de nola S. Antonij bestijs appendi solita contra pestem, supra diximus in Apotheca Spirit. c. 14.

Extat duobus ab Atrebato milliaribus editum montis iugum, quod S. Eligius valde olim frequentauit: & licet cultu esset asperum, cælestibus tamen exercitijs suaue reddidit, ibique exiguum sacellum meditationibus commodum composuit, in quo sicut *Aquila*, corpore in sublimibus, & mente in cælestibus dudum fuit conuersatus. quod quidem labentibus retrò annis Eremitæ aliquot, deinde Canonici, ut vocant, sæculares; postea Regulares S. Augustini occuparunt. Quem propterea Montem S. Eligij appellare placuit, neque hæcenus nomenclaturam dimisit. Vide Locrium in Chron. Belg. anno 636. qui anno 665. addit: S. Eligius ex mortali carcere, ad immortalæ cælestis gloriæ aulam, generosus athleta progreditur.